

Reakce předsedy ČKA na otevřený dopis Marie Špačkové představenstvu ČKA

Marie Špačková nastoupila do Kanceláře Komory 1. ledna 2015 na místo sekretáře ČKA; na toto místo byla vybrána na základě výběrového řízení, které proběhlo na podzim roku 2014. Před tím byla Marie Špačková členkou PS Legislativa. Pozici sekretáře Komory vykonávala Marie Špačková aktivně a výsledky její práce byly od počátku hodnoceny představenstvem pozitivně. Ze strany představenstva byla Marii Špačkové, i vzhledem k předchozím pracovním zkušenostem a zejména důvěryhodnému vystupování a entuziasmu, poskytnuta plná důvěra.

V průběhu první poloviny roku 2015 se vztahy mezi Marií Špačkovou a tehdejší ředitelkou Kanceláře Vladimírou Těšitelovou značně vyhroutil a důsledkem byl odchod Vladimíry Těšitelové z Kanceláře Komory. Marie Špačková pak byla od 1. září 2015 pověřena řízením Kanceláře. Po změně vnitřních řádů (OJVŘ) na VH v roce 2018, který umožnil spojit funkci sekretáře Komory a ředitele Kanceláře Komory, byla Marie Špačková jmenována od 1. června 2018 ředitelkou Kanceláře ČKA.

Od roku 2015 si Marie Špačková k výkonu práce sekretáře Komory z vlastní vůle přibrala další agendy: shánění inzerce, od konce roku organizaci České ceny za architekturu, včetně shánění partnerů / finančního krytí ČCA. Zpočátku pro Komoru inzerci zajišťovala externí spolupracovnice Martina Benová, ta poměrně záhy skončila pro spory s Marií Špačkovou.

Již od roku 2016 byla Marie Špačková opakovaně vyzývána vedením Komory (předsedou, místopředsedou i celým představenstvem), aby se (nejen) agendě ČCA nevěnovala sama, aby delegovala pravomoci i práci, týkající se zejména ČCA, ale i ČKA, v rámci Kanceláře, aby zlepšila komunikaci směrem k zaměstnankyním Kanceláře. Průběžně vedení Komory i někteří členové představenstva nabízeli součinnost při kontaktování partnerů a zajišťování dalších aktivit jak v rámci ČCA, tak i ČKA, ze strany Marie Špačkové byly tyto nabídky ignorovány. Přesto byla část partnerských příspěvků v každém ročníku ČCA získána i díky aktivitě některých členů představenstva.

Marie Špačková měla pravomoc zorganizovat fungování Kanceláře tak, aby to vyhovovalo provozním potřebám. V této souvislosti došlo k řadě odchodů zaměstnankyň Kanceláře; které jsou Marií Špačkovou prezentovány jako důsledek jejich neochoty přizpůsobit se novým pracovním podmínkám. Zpětně je dnes zjevné, že tyto odchody (které se netýkaly jen původních zaměstnankyň Kanceláře, ale i těch Marií Špačkovou nově přijatých, pocházejících navíc z jejího osobního okolí) byly zaviněny neschopností Marie Špačkové organizovat práci Kanceláře a zejména delegovat zodpovědnost a práci na ostatní. Tato neschopnost v důsledku postupně vedla ke kumulaci kompetencí v osobě Marie Špačkové a následně pak neplnění řady jejích povinností (nevystavování objednávek, neuzavírání smluv, neodpovídání na maily důležitým partnerům, neplnění role sekretáře – mnohé z tohoto je zjišťováno až po odchodu Marie Špačkové z Kanceláře Komory na počátku roku 2019), které bylo paradoxně kombinováno s jejím stavem přepracování.

Představenstvo opakovaně požadovalo jasné rozdělení pozic v Kanceláři, lepší zastupitelnost a organizaci Kanceláře. To vyústilo mimo jiné v září 2017 v nový organizační řád Kanceláře a následně ve jmenování Daniely Rybkové zástupkyní ředitelky Kanceláře. Souběžně s těmito změnami bylo zavedeno elektronické účetnictví Komory, což mělo umožnit a usnadnit

průběžnou kontrolu hospodaření. Vše zmíněné skutečně vedlo na konci roku 2018 k odhalení zásadních nesrovnalostí v hospodaření Komory.

Ještě na konci roku 2016 bylo vedení Komory (předseda a místopředsedové) Marií Špačkovou ubezpečováno, že první ročník ČCA skončí vyrovnaným rozpočtem. O to větším překvapením pak bylo zjištění na počátku roku 2017, že jak účetnictví ČCA, tak i ČKA skončily ve schodku. (Z výše uvedeného je zřejmé, že nikdo z představenstva, ani jeho vedení nemohl Marii Špačkovou nabádat k jakýmkoliv přesunům uvnitř účetnictví ČCA, či ČKA, jak Marie Špačková tvrdí ve svém otevřeném dopisu. A nebylo tomu tak - a ani nemohlo být - ani v žádném z následujících let.) Nastalou skutečnost, kdy první ročník ČCA skončil ve schodku, nakonec představenstvo (i VH) akceptovalo jako daň za realizaci prvního ročníku zcela nové ceny s tím, že další ročníky už budou postupně nastalý dluh vůči ČKA postupně vracet. To se skutečně stalo na konci druhého ročníku ČCA, který skončil účetně v mírném zisku.

Každý z ročníků ČCA byl produkčně pro Komoru zajišťován profesionální agenturou, nebo divadelní produkcí (první ročník Jakubem Mejdřickým a agenturou MVP, druhý ročník týmem Jatka 78 a třetí ročník Divadlem Archa). Ve všech třech případech skončila spolupráce na konci ročníku rozchodem produkčního týmu s Komorou. Marie Špačková vždy dokázala zdůvodnit, kvůli kterým pochybením k tomuto rozchodu došlo; z produkčních týmů jsme postupně dostávali opačné informace, které teprve ve světle aktuálních informací docházejí přesvědčivé věrohodnosti.

O zajištění a především rozpočtu některých akcí Komory a ČCA dostávalo představenstvo z dnešního pohledu zkreslené informace - příkladem budiž například akce S architektky na jedné lodi na podzim roku 2018, která skončila se ztrátou cca 400 tisíc Kč, a jejíž skutečné náklady a skutečné partnerské plnění, naprosto neodpovídající schválenému rozpočtu ČKA, představenstvo zjistilo až v lednu 2019. Podobně tomu bylo i v případě práce, kterou pro ČCA vykonávala společnost Vachler Art Company, když teprve v lednu 2019 vyšly najevo pohledávky této společnosti vůči ČKA – Grémium ČCA i představenstvo bylo v průběhu let 2017 a 2018 informováno o podstatně menším rozsahu prací společnosti VAC a podstatně nižších částkách za tyto práce, což bylo také podkladem pro schválený rozpočet ČCA, resp. ČKA pro rok 2018.

Vedení Komory opakovaně po Marii Špačkové požadovalo průběžně předkládat představenstvu a Grémiu ČCA aktuální seznam partnerů ČCA s domluveným plněním a současně zprávu o plnění rozpočtu ČCA (aktuálních naběhlých nákladech ČCA). Požadovaný seznam partnerů ani podrobná zpráva o plnění rozpočtu ČCA nebyly Marií Špačkovou nikdy předloženy v ucelené, vypovídající podobě. Aktuální seznam partnerů ČCA nepředala Marie Špačková ani při svém odchodu z Kanceláře na počátku roku 2019, přestože jí bylo poskytnuto tolik času, kolik potřebovala. Marie Špačková opakovaně tvrdila, že jednání s partnery jsou založena na osobních vztazích, partneři nechtějí uzavírat smlouvy a že k slíbeným platbám dojde na konci konkrétního ročníku ČCA. Vedení Komory ujištěním Marie Špačkové zprvu důvěřovalo, a to i na základě výsledků druhého ročníku ČCA, který neskončil schodkem. Zpětně však dnes vychází postupně najevo, že někteří partneři na uzavření smluv dokonce naléhali, ale Marie Špačková nebyla smluvní agendu sama schopna dotahovat, a zároveň k ní nikoho dalšího z Kanceláře nepustila. Od odchodu Marie Špačkové z Kanceláře Komory na počátku roku 2019 se daří za necelé tři měsíce postupně uzavírat partnerské smlouvy s plněním

pokrývajícím předpokládaný rozpočet čtvrtého ročníku ČCA. Žádný z oslovených partnerů nemá s uzavřením smlouvy problém, většina to naopak vnímá jako žádoucí standardní postup.

Je důležité zdůraznit, že Marie Špačková nikdy nebyla nucena zabezpečovat finanční stránku České ceny za architekturu a mohla (měla) kdykoliv představenstvu oznámit, že tuto agendu nezvládá. Jak již bylo uvedeno, představenstvo naopak Marii Špačkovou opakovaně vyzývalo k řádné organizaci a delegaci práce a kompetencí v rámci Kanceláře. Marie Špačková však namísto toho představenstvo a Dozorčí radu průběžně ubezpečovala o bezvadném běhu svěřených agend, optimistických finančních vyhlídkách, což dokládala propočty a odhady, které nelze ve zpětném pohledu bohužel označit jinak než za zmanipulované. Ještě 4. ledna 2019 zaslala Marie Špačková předsedům a místopředsedům představenstva a Dozorčí rady „aktuální kvalifikovaný odhad výsledků hospodaření za rok 2019“, který uváděl, že jak hospodaření ČKA, tak ČCA skončí mírným ziskem.

Po zjištění skutečného stavu hospodaření (výdaje podstatně vyšší a příjmy podstatně nižší než ve schváleném rozpočtu ČKA), nesplacených pohledávek (profesní pojištění) a výše faktur vyplacených bez jakýchkoliv specifikací a objednávek přímo manželovi Marie Špačkové (přičemž ne nevýznamná částka peněz byla postupně vyplacena přímo v hotovosti pokladnou Kanceláře) nemělo představenstvo v lednu 2019 jinou možnost, než Marii Špačkovou okamžitě postavit mimo výkon její funkce (8. ledna), aby zabránilo případnému nárůstu ztrát, a následně s ní rozvázat pracovní poměr (dohodou, 22. ledna).

V reakci na události roku 2018, vrcholící odchodem Marie Špačkové z funkce ředitelky Kanceláře, přijímá představenstvo a Kancelář v současné době opatření k nápravě, spočívající zejména ve zpřísnění doposud používaných vnitřních kontrolních mechanismů, konkrétně:

- aktualizaci vnitřních směrnic, týkajících se oběhu účetních dokladů, účtování DPH a dělení nákladů a výnosů na hlavní a hospodářskou činnost;
- nastavení povinnosti kontrasignace, kdy přijetí a proplacení faktur přesahujících částku 150.000,- Kč bude podléhat kontrasignaci předsedy Komory, který o těchto výdajích v souladu s ustanovením § 4 odst. 8 OJVŘ uvědomí dozorčí radu;
- založení zvláštních podúčtů, kdy komorový účet bude rozdělen na tři samostatné podúčty: běžný účet Komory, účet ČCA a obnovený spořicí účet;
- ve spolupráci s účetní společností v úpravě účetních středisek tak, aby odpovídaly položkám rozpočtu schvalovanému VH – představenstvo i Dozorčí rada budou mít tak v podstatě online informace o plnění rozpočtu;
- ve spolupráci s účetní společností v instalaci programu, umožňujícího sledování vývoje běžného účtu a cash flow - představenstvo i Dozorčí rada budou mít tak zcela aktuální informace o reálném stavu disponibilních prostředků.

Představenstvo na svém pravidelném zasedání 12. března 2019 rozhodlo o podání trestního oznámení na Marii Špačkovou. Představenstvo v tomto trestním oznámení žádá policejní orgán o prošetření, zda se Marie Špačková nedopustila svým jednáním trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti dle ustanovení § 221 odst. 1 trestního zákoníku, když neinformovala oznamovatele o riziku platební neschopnosti, zkraslovala výsledky hospodaření, nepodávala průběžné zprávy o plnění rozpočtu a neinformovala o nutnosti přijetí rozpočtových opatření v důsledku navýšení nákladové části schváleného rozpočtu, čímž hrubě porušila své povinnosti plynoucí z pracovní smlouvy,

vnitřních předpisů ČKA i zákoníku práce. I přes shledané závažné skutečnosti je třeba ctít presumpci nevinny Marie Špačkové a vyčkat výsledků vyšetřování orgánů činných v trestním řízení; do uzavření tohoto vyšetřování se Komora nebude ke kauze vyjadřovat.

Ivan Plicka, předseda ČKA

Otevřený dopis Marie Špačkové představenstvu ČKA

Pár slov k mému působení v České komoře architektů
(otevřený dopis představenstvu ČKA)

Vážení kolegové,

chtěla bych se věcně a bez vyhrocených emocí vyjádřit k mému působení v Kanceláři ČKA i k událostem posledních dnů.

Do Kanceláře České komory architektů jsem nastoupila v roce 2015 po vyhraném výběrovém řízení a po dvaceti letech praxe, během níž jsem působila u památkářů, v kanceláři významného architekta i měla vlastní praxi, pracovala na stavebním úřadě a dva roky ho řídila. Zнала jsem tedy naši profesi v různých jejích polohách a tuto mnohostrannou zkušenost jsem chtěla v ČKA využít k pozitivnímu zviditelnění Komory a k šíření odborných informací mezi autorizovanými architekty.

V Komoře jsem začínala jako sekretář, tedy ve funkci, kterou původně zastával výrazným způsobem dr. Plos a pak byla řadu let neobsazená. Chtěla jsem na Jiřího Plose navázat a zároveň jsem si uvědomovala, že jím nastavená laťka je velmi vysoko. Předpokládala jsem, že jádrem mého působení bude především starost o odbornou a legislativní agendu, jednání s úřady, partnerskými organizacemi a architekty, servis pracovním skupinám a součinnost s ostatními orgány Komory. K tomu ale záhy z rozhodnutí představenstva přibýlo ještě jedno téma - Česká cena za architekturu. Brzy jsem zjistila, že Cenu zamýšlela Komora uskutečnit už dávno, ale dosud se to nepodařilo a bylo nyní pro Kancelář úkolem uvést Cenu v život. Do toho odešla bývalá ředitelka Kanceláře a já jsem byla po krátkém mezidobí pověřena jejím řízením. Tak se během prvního roku podstatně rozrostl objem mé práce i nároky na celou Kancelář. Bylo nezbytné práci v rámci Kanceláře nově rozdělovat, což nebylo všemi vždy přijímáno pozitivně. Práce bylo hodně a nebylo možné se zaseknout na tom, že něco takříkajíc nejde. Z toho vznikly první konflikty a později i odchody z týmu.

Přesto se podařilo už v roce 2015 Cenu připravit a v následujícím roce ji rozběhnout a už první ročník se v zásadě vydařil. Museli jsme se ale spoustu věcí naučit za pochodu a také se některé z nich vůbec dozvědět a k tomu nám pomohly mimo jiné i mé osobní kontakty s lidmi z této branže, které jsem ve prospěch Komory využívala a dávala k dispozici. A také jsme museli sehnat dostatek finančních prostředků, což bylo obzvláště těžké, protože jsme museli sponzory přesvědčit o smyslu a kvalitě něčeho, co v tu chvíli ještě neexistovalo. Bylo jasné, že náklady budou v řádu milionů a to byly peníze, které Komora nikdy dříve nemusela shánět z vnějších zdrojů. Pomohly samozřejmě i kontakty některých členů představenstva, ale hlavní

starost o získávání financí byla na mně. První ročník zajišťovala sice agentura, ale vzhledem k jejím cenám bylo nakonec rozhodnuto, že "dodají" pouze oba večery (nominační a galavečer) a výstavu v DOXu a vše ostatní zajistíme sami. Díky tomu se nakonec podařilo velkou část nákladů pokrýt příjmy z reklamy a od sponzorů. Nicméně i tak hrozila kritika z řad oponentů Ceny a užší vedení Komory proto navrhlo, abychom jí předešli tím, že část nákladů přiřadíme k jiným účelům, než byla ČCA, což zčásti odpovídalo i tomu, že různé výdaje spojené s propagací nesloužily pouze Ceně, ale směřovaly někdy více i k propagaci Komory jako takové. Navíc se takovéto účetní přesuny údajně využívaly i v minulosti. Nepokládala jsem toto řešení sice za úplně šťastné, protože poněkud zkreslovalo nákladnost Ceny, a tudíž nám ztěžovalo podmínky pro další ročníky, ale aspoň v některých položkách jsme tomuto přání vyhověli i v návaznosti na zvyšující se prestiž Komory, která s úspěchem Ceny přišla a byla vidět. I tak ale byla Cena trnem v oku části členů orgánů Komory a já jsem musela opakovaně čelit téměř neustálým dotazům a pochybnostem, a to i ze strany dozorčí rady.

Druhý ročník ČCA jsme se rozhodli realizovat sami, čímž jsme ušetřili nemalé náklady na agenturu. O to důležitější pro nás ale byla pomoc přátel a dalších spřízněných lidí. Především to byl Petr Vachler ale i další schopní lidé, kteří díky mým dobrým kontaktům s nimi byli ochotni nám zdarma poradit a popř. pomoci bezplatně anebo za velmi dobrou cenu. Zároveň jsme se snažili více využít propagační potenciál Ceny a vyjednali jsme putovní výstavy na řadě míst - počínaje Plasy, přes Slavonice až po Brno. Tyto výstavy ale vyvolaly nároky na celou škálu servisních činností počínaje dopravou panelů/plachet přes budování výstavních nosičů (v Plasích to byly například pilíře ze sponzorsky získaných betonových prefabrikátů), vyvěšování bannerů a montáž panelů až po deinstalaci, úklid a zpětnou dopravu. Hledali jsme způsob, jak tyto práce operativně zajišťovat, a to bez zbytečných nákladů na nějakou agenturu (znali jsme ceny agentur za tuto činnost z nabídek v předchozím ročníku) nebo servisní firmu a nakonec se jich ujal můj manžel, který spolu s několika dalšími lidmi vše zajišťoval tak, jak bylo třeba, a to i o víkendech, případně po nocích. Účtoval přitom nižší hodinovou sazbu než kdokoli jiný a byl ochoten se přizpůsobit specifickým časovým nárokům bez jakýchkoliv příplatků. Zapojení jeho a dalších lidí, které jsme znali, do realizace výstav a popř. i dalších akcí nebo činností související s prací v Kanceláři jsem nikdy před nikým neskrývala, vše se odehrávalo přinejmenším s vědomím předsedy i dalších členů představenstva a podle mého upřímného přesvědčení ušetřilo Komoře nemalé prostředky. Nicméně i během druhého ročníku Ceny jsme byli nuceni z pověření předsedy a užšího vedení pracovat s náklady a výdaji ve vztahu k dalším položkám rozpočtu a vykazovat část faktických nákladů Ceny, které souvisely i s propagací celé Komory, v jiných položkách v návaznosti například na služby členům v návaznosti na PR pro Komoru.

Paralelně s agendou ČCA samozřejmě běžela veškerá další činnost Kanceláře. Zároveň vstoupila v platnost rozsáhlá novela stavebního zákona, u jejíhož vzniku jsem v rámci spolupráce Komory s MMR byla, a tudíž bylo zapotřebí zajistit pro autorizované architekty semináře o změnách, které novela do praxe architektů přinesla. Na externí experty jsme neměli dost peněz, a tak jsem se seminářů ujala sama, a to bez nároku na jakoukoliv odměnu. I tak měly semináře vysokou návštěvnost a pozitivní ohlas. Souběh mnoha různých činností však znamenal poměrně velké pracovní zatížení, a tak jsem logicky musela volit postupy, kterými se ušetřil čas trávený formalitami. Řadu menších faktur jsme propláceli pouze na základě ústní dohody a řádného plnění, ale bez formální objednávky. V některých případech jsme na přání dodavatelů faktury proplatili v hotovosti nebo zasílali platby na účet, což je

standardní a běžné. Navíc přechod od původního účetního k nově najaté účetní firmě, který v té době probíhal, samozřejmě vyžadoval zvýšenou součinnost z naší strany při nastavování nového systému, jehož pozitivní efekty v podobě zvýšení transparentnosti účetnictví a zefektivnění práce s doklady se ovšem nutně dostavovaly až se zpožděním. Nastavení a uvedení do běžné praxe neproběhlo úplně jednoduše a průběžně o tom bylo představenstvo informováno. Vyvolalo to spoustu změn i v nastavení a rozdělení činnosti v Kanceláři a vzhledem ke komplikacím s nastavením a realizací ze strany účetní firmy, došlo z těchto důvodů v průběhu roku 2018 k ukončení spolupráce s ní a od září 2018 převzala účetnictví společnost Apogeo, kterou z předchozí praxe znala D. Rybková a která splňovala požadavky, které byli pro další nastavení důležité. Znamenalo to však, že se prodloužila doba nastavení a uvedení do běžné praxe a způsobilo to trochu komplikace v návaznosti na spojování informací ze dvou účetních systémů, takže nastavení některých částí a mechanismů stále ještě probíhá. Z tohoto důvodu nebylo jednoduché vždy v požadovaném čase mít požadované výstupy tak, jak byly žádané, a jejich příprava byla pracnější. Doladění celého nastavení a dořešení podoby výstupů, včetně nastavení konkrétních středisek, bylo domluveno na měsíc leden. Informace měly jak kolegyně v kanceláři, tak i vedení Komory.

Třetí ročník Ceny nám mělo usnadnit zapojení také přátel pana předsedy z Divadla Archa. Nominační večer se v Divadle Archa konal, přičemž bylo zjevné, že pro galavečer tento prostor není dostatečný, takže jsme po zkušenosti z minulých dvou ročníků zamířili do Fóra Karlín. Celou "uměleckou" produkci večera měla zajistit Archa. Spolupráce s nimi však byla poněkud obtížná, první rozpočet na jimi zajišťovanou část byl k dispozici až cca měsíc před konáním galavečera, kdy už jsme neměli na výběr a museli v zásadě akceptovat navržené podmínky a nebylo již téměř možné tuto nemalou položku v rozpočtu výrazněji ovlivnit. Navíc bohužel nebyla ze strany Archy vůle položky dle původní domluvy diskutovat a některé dílčí části případně dohodnout v rámci partnerského plnění. Tato skutečnost bohužel v návaznosti na již zmíněné přátelství vyvolala emoce, které komunikaci na obou stranách rozhodně neprospěly, takže komunikace nebyla jednoduchá. Z rozhodnutí pana předsedy jsem měla pokyn důvěřovat týmu Archy a akceptovat cenu, kterou oni pro nás garantují. Předem byla proplacena záloha a následnou fakturu po akci vystavili promptně a splatnou ihned. Vzhledem k velkému tlaku na její proplacení byla také hned zaplacená. Situace kolem spolupráce s Archou se bohužel neobešla bez následků v komunikaci právě s ohledem na provázanost skrze přátelství s panem předsedou. Opět jsem pak dostala za úkol optimalizovat část faktických nákladů k Ceně ve vztahu k propagaci celé Komory, a přesuny v rámci jednotlivých položek, na což začala poukazovat jako na mé pochybení Daniela Rybková (která, byť v postavení advokáta Komory, byla mezi tím jmenována mojí zástupkyní).

Pan předseda mi opakovaně v průběhu roku ukládal vše zařizovat tak, aby to napříště mohlo běžet beze mne. Nicméně práce s většinou sponzorů ale stejně ležela na mně, protože vyjednávání se sponzory je dost specifickou záležitostí založenou na dobrých vztazích, důvěře a sympatiích. Seznam sponzorů i s kontakty jsem však podle potřeby sdílela i s kýmkoliv dalším v Kanceláři nebo v představenstvu a nikdy jsem se nesnažila ho tajit nebo skrývat. Stejně tak jsem samozřejmě uvítala, když někdo jiný sehnal jakéhokoliv dalšího sponzora. Část sponzorů ovšem upřednostňovala méně formální vztahy; raději nám na základě ústní dohody přímo poskytli sponzorský příspěvek, než by předem uzavírali smlouvu, kterou by museli na své straně řešit s právníky a schvalovat příslušnou vnitřní procedurou. Z mého pohledu to však nebyla překážka faktické spolupráce a výhodného partnerství. Nicméně to znamenalo mít se

sponzory větší trpělivost, nenaléhat příliš na jejich plnění, a pokud projevili potřebu přesunout svoji platbu např. až do jiného účetního období, bez problému to akceptovat. Právě toto společně s faktem, že ne všechny faktury vystavené před koncem roku byly do konce kalendářního roku zaplacené, se projevilo i na sklonku loňského roku, kdy bylo zřejmé, že část partnerských příspěvků na loňský ročník Ceny dostane Komora až po Novém roce. Aby tím nebylo ohroženo cash flow a zároveň si Komora nemusela půjčovat např. formou kontokorentu (což se v minulosti údajně stávalo), vyjednali jsme s pojišťovnou přes našeho makléře odklad splatnosti zálohy na profesní pojištění za rok 2019, a to do konce ledna letošního roku, kdy fakticky už bývá pojistné z větší části zapláceno jednotlivými architekty. Zdůrazňuji, že doplatek pojištění za rok 2018 byl v loňském roce řádně uhrazen a vyjednaný odklad splatnosti nebyl nikterak kontroverzní, pojištění tím nebylo ani v nejmenším ohroženo a makléřská společnost Marsh odklad splatnosti s pojišťovnou řádně vyjednala a potvrdila. (Standardní splatnost záloh na pojištění pro autorizované osoby je konec února.)

I přes výše uvedené rozpory dopadl i třetí ročník Ceny dost dobře, poprvé se nám podařilo dostat galavečer do vysílání televize a ohlasy byly příznivé. V této souvislosti nejen Komoře a Kanceláři, ale i mě osobně mnozí partneři děkovali za práci, kterou sami viděli a dovedli ji ocenit. Ne vždy bylo takové poděkování ve vztahu ke mně u všech vnímáno pozitivně. (Proto asi vznikla i snaha, aby Cena fungovala i beze mě.) Velmi bych byla uvítala, kdyby se i další členové orgánů Komory více zapojovali do přípravy jednotlivých akcí i prezentování Ceny a tím i Komory. Prezentace Ceny i Komory navenek mne občas zaměstnávala až příliš, nicméně pokud někam nemohl jít předseda Komory nebo někdo jiný z představenstva, tam jsem logicky šla zpravidla já. Nemělo to ale nic společného s nepřiměřeným sebezprosazováním. Jsem spíše týmový hráč a sdílení různých rolí a vzájemná spolupráce je mi i z mé předchozí praxe bližší, než úloha sólisty. Zároveň jsem ale vždy chápala svoji roli tak, že v rámci svých kompetencí mám Komoru dobře a účinně reprezentovat, tedy jednat za ni aktivně, jasně a efektivně, což se mi snad - s ohledem na faktické výsledky i ohlasy partnerů i samotných architektů - dařilo celkem dobře.

O to větší bylo mé překvapení, když jsem v úterý 8. ledna ráno byla uvítána v Kanceláři nekompromisními pokyny předsedy Komory, abych okamžitě odevzdala mobilní telefon, notebook, disky, klíče a kontakty na partnery, s nikým nehovořila a odešla na nucenou dovolenou, dokud nebude prošetřena má činnost v Kanceláři. Byla bych ráda o věci mluvila s představenstvem, které toho dne zasedalo, a zodpověděla jakékoliv dotazy nebo otevřeně čelila případným pochybám nebo podezřením, pokud opravdu v představenstvu existovaly. To mi však nebylo umožněno. Nechávám v tuto chvíli stranou, zda-li byl uvedený postup pana předsedy v souladu se zákonem a řády (kde je stanoveno, že předseda může být představenstvem zmocněn k neodkladným rozhodnutím mezi zasedáními představenstva) neboť zmocnění k zákroku vůči mé osobě nebylo na předchozím představenstvu projednáno. Nad to další zasedání představenstva začínalo pár desítek minut po tomto zákroku, takže nic nebránilo tomu, aby se věcí zabývalo samo představenstvo, kterému toto rozhodnutí bezpochyby náleží. Zjevně však šlo právě o to, abych se s představenstvem vůbec nesešla a ono následně rozhodovalo o mém odvolání pouze na základě jednostranné informace. To se později potvrdilo, když dal předseda formou per rollam hlasovat o mém odvolání ze všech funkcí a okamžitě propuštění. Účelem nepochybně bylo dosáhnout rozhodnutí dříve, než by bylo možno o věci řádně jednat na zasedání představenstva. A to s absurdním odůvodněním, že bych v mezidobí mohla poškodit zájmy Komory a Ceny tím, že bych jednala se sponzory a

odradila je od dalšího partnerství s ČKA. Podotýkám, že je naprosto nelogické, abych poškozovala Cenu, kterou jsem do poslední chvíle v Komoře tvořila a budovala, anebo poškozovala jakékoliv další zájmy Komory, když jsem vždycky vůči Komoře byla loajální a takto jsem za ni vždy jednala.

Zárok předsedy Komory (podporovaného několika dalšími lidmi) vůči mé osobě vnímám nejen jako nespravedlivý, ale i nesmyslný. Nejsem takový egocentrik, abych nerespektovala právo zaměstnavatele vybrat si takového zaměstnance, který mu nejlépe vyhovuje. Pokud tedy v představenstvu převážil názor, že by funkci ředitele Kanceláře a sekretáře Komory měl vykonávat někdo jiný, mohli jsme se v klidu a věcně domluvit na mém odchodu. Komoře by jistě lépe prospělo bezkonfliktní předání mé agendy, neboť v rozdělané práci je třeba neprodleně pokračovat, již započaté jednání s partnery dalšího ročníku Ceny včas dotahovat a zároveň řešit i celou věcnou agendu Ceny a samozřejmě i všech dalších činností Kanceláře. Místo toho byl zbytečně vyvolán konfliktní proces, který poškozuje nejen Komoru ale také mne, neboť jsou o mně účelově šířeny negativní, nepodložené a zčásti i zkreslené informace, které mají zdůvodnit mé okamžité a naprosté vymazání ze života Komory.

Vážení kolegové, i přes všechno to, co se v posledních dvou týdnech stalo, cítím se být především autorizovaným architektem se všemi jeho právy a povinnostmi a také loajálním zaměstnancem Komory, který v posledních čtyřech letech zcela zasvětil svůj pracovní život prospěchu Komory a potažmo celé architektonické profese. Budu Vám vděčná, jestliže se na svém úterním mimořádném zasedání budete nepředpojatě věnovat otázce mého dalšího setrvání v Kanceláři Komory a ocením, pokud se, v případě Vašeho negativního rozhodnutí o mém dalším působení v Komoře, přikloníte ke kolegiálnímu a slušnému způsobu našeho rozchodu. I při vědomí své vlastní nutné nedokonalosti, a tudíž schopnosti chybovat, mám v souvislosti s mým působením v Komoře čisté svědomí a dokonce pocit dobře odvedené práce. Přála bych si, aby to, co jsem v Komoře vykonala a co jsem pomohla vytvořit, pokračovalo dále, nezatíženo skandály a rozepřemi.

V Praze dne 21. ledna 2019

Ing. arch. Marie Špačková